

268 Ft,
határon túl: 1 Euro

MAGYAR TEÁTRUM

XVII. évfolyam, 8. szám • 2025. október

A Magyar Teátrumi Társaság havilapja

www.magyarateatrum.hu

Friss hírek a magyarateatrum ONLINE oldalán!

Scherer Péter (8-9. oldal)

Mindenki Egerszegre! Mindenki a Kvártélyházba!

Az évad új bemutatója az idén 50 éves Gyalog Galopp színpadi adaptációja, a Spamalot, avagy a Gyalog galopp musical nagy sikert aratott Zalaegerszegen. Az előadást megelőzően a Kvártélyház által életre keltett „Színház bárhol” program keretében az egyik zalaegerszegi vendéglátóhelyen tartott nyílt próbát a Spamalot stábjában, ahol egy kis frissítő mellett ismerkedhetek az érdeklődők az előadás hangulatával, szereplőivel bepillantást nyerve a kulisszák mögé, a próbaanyagba is. Az abszurd humor, a zenei paródiák, a sodró lendületű zene magával ragadta a közönséget. (2-3. oldal)

Száz év karácsony

Száz év karácsonyain keresztül meséli el egy család életét Szabó Borbála darabja, ami ősbemutatóként, Kovács Lehel rendezésében elevenedik meg a Ruszt József Szüdiőszínház színpadán Kecskeméten. (4-5. oldal)

A szavak ereje

Hogy pontosan mikor is kezdődik a Szolnoki Szigligeti Színházban a Cyrano de Bergerac, nehéz megmondani. Vladimir Anton rendező ugyanis valahol a 17. század végi Comédie-Française világában indítja az idei első bemutatót, úgyhogy senki se lepődjön meg, ha az üresen maradt nézőtéri székekre jellemző színészek érkeznek. (8-9. oldal)

Sam, újrarájtszotta!

Amikor valamelyik színház előveszi a Játszd, újra Sam vigjátékot, akkor én gyanakszom. Vannak klasszikus érzések ilyenkor. Nem lehet elővenni a Hét mesterlövészt, ha az embernek már beleégett a szívébe, amikor hallja magában Yul Brynner, Csikos Gábor, Eli Wallach, Agárdy Gábor, Vin, Steve McQueen, Fülöp Zsigmond, Charles Bronson, Koncz Gábor, Harry Luck, Bujtor István. Nos, a Játszd újra, Sam! Magyarországon és a világon is ilyen. Két névvel kapcsolódik össze, Woody Allen, 1969-ben mutatták be az ő főszereplésével 453-szor játszott ez el, majd filmre került.

Színfalak között

A nyári nap sugarai méltóságtelesen ereszkednek alá az égbolton, ahogy az aranyló fénnel telt, bízsergető izgalmakat ígérő tér vasajtaja feltárul, sejtelmes ragyogásába invitálva az érkezőket. Ahogy a nézőtér lassan megtelik, a levegő szinte remegni látszik – a varázslat máris hatni kezd: a hétköznapi homogén monotonitása felszakadozik, a morajló egyesülő beszélgetések millió történetet repítenek a magasba, felszabadítva a szavakat, amelyek a rohanó idő fogságában ezidáig néma kimondatlanságban ragadtak. Amint az utolsó fénynyaláb is alábukik, előkerülnek a mosolyok, lehullnak az álarcok, s elillanni látszódnak minden apró-cseprő probléma – majd egyszerre megjelenik a legjobban várt vendég: a csend. Akár egy múzsa, ereszkedik alá, őszinte csillogást ajándékozva minden szempárnak – s ebben a csillogásban egységgé kovácsolva minden embert, aki a Kvártélyház falainak mágikus körébe betért.

S amikor a múzsa bólint, kigyúl a reflektorfény – megjelenik az első színész, s a varázs beteljesedik.

A varázs már jóval az előadás előtt megkezdődik.

Immáron második éve lehettem a Kvártélyház egyik segítő tagja, amelynek élményébe szeretném invitálni a kedves Olvasót – hiszen itt a legapróbb szemcseként is egy olyan varázs részévé válhatunk, amelyet ritkán tapasztalhatunk a hétköznapi utolérhetetlenségében. S ez az érzet már otthon elkezdődik, ahogy a kvártélyos póló előkerül a szekrényből.

Miért a Kvártélyház?

A művészetek szeretete egészen kicsi koromtól fogva kísér az élet foratagában. Jőmagam is művészi pályára készülök, így a lehetőség felmerülésekor hezitálás nélkül fogadtam el. A színház számomra mindig is az összművészetet jelentette – benne egyesül a színház, a tánc, a zene, az irodalom, a sőt, a képzőművészet is. Sok-sok kisebb és nagyobb elem együttes ereje hozza létre azt, amit majd a néző befogadhat egy-egy előadás során.

S itt, a Kvártélyban, minden elem a helyén van. Ide sosem úgy érzem, hogy „dolgozni” vagy „önkénteskedni” jövök, hanem segíteni – legyen akár székek pakolása, jegyek beolvasása, a nézők terelgetése vagy a párnák kiosztása a feladat. Itt egy közösség, egy család tagjaként vagyok jelen, ahol szívesen és szeretettel látunk, bármikor is lépek be azon a bizonyos vasajtón.

A színfalak határán

Segítőként a színházi és a hétköznapi világ mezsgyéjén járhattunk minden előadáson. A kezdés előtt hallhattuk, ahogy a színészek beénekelnek, még egy-egy jelenetet, mozdulatsort elpróbálnak, majd eltűnnek, hogy aztán nem sokkal később már nem mint színész, hanem mint szereplő lépjenek elő a takarásból, készen arra, hogy a közönséget a materiális világ fölé emeljék.

Révészként kísérhettük át a nézőket az utca zajából a színház életébe, velük együtt izgultunk, nevertünk, könnyeztünk s szabadultunk fel. Minden alkalommal. Méghozzá úgy, hogy fél lábbal mindig az „utcán” álltunk, hiszen a lelátó mögött és alatt vagy a színfalak takarásában bármikor szükség lehetett egy-egy segítő kézre, előadás közben is.

Ég a házunk idekint

Van valami különleges a szabadteri színházakban – sokkal közelebbi. Bár fizikailag kisebb a színpad, mégis képes minden darab sokkal nagyobb teret betölteni – azt a teret, amelyben a néző is jelen van és létezik. Így ők is egyfajta határon vannak – már nem csupán „hétköznapi” kultúrafogyasztók, hanem a kultúra részei. Főleg, ha kiderül az előadás végén, hogy bizony a sokat keresett Szent Grál, végig ott ült az első sor első székén, mit sem sejtve sorsfordító mivoltáról.

Fizetek, főúr!

A nyár végén volt alkalmam belekóstolni egy darab megszületésének folyamataiba is. Ez volt a Szomorú vasárnap. Három színész rendkívüli játékának összehangolása és életre keltése mögött különleges erő bújjik meg, már a kezdetek kezdetén is. A szereplők ugyanúgy meglepődnek egy olvasópróbán a Contrast teraszán egy-egy presszó, cortado, mandulatejes latte vagy gyümölcsös limonádé felett, mint a Kvártélyház díszlettel öltöztetett színpadán.

Lélekemelő élmény volt végigkísérni, ahogy a hat személyiség végül hárommá forr össze – harmóniában. Minél komfortosabbá vált egy-egy karakter, annál inkább nyert teret minden szerep. A próbák alatt a színészek bátran felvehették és alakíthatták a szerepüket – legyen szó egy gesztusról, egy hanglejtésről, egy szünetről monológ közben. A színek és jelenetek alatt folyamatosan jelenlévő támogatás és inspirálás egyre többet és többet hozott ki a közös játékból. Sosem volt unalmas. És itt is igaz az a tény, hogy a színészek nem „csak” munkatársak, hanem barátok és egymás sziklái a viharok tengerén – egy olyan család, amely az egy-

más és a művészet iránti tiszteleten és szereteten alapul. Ez teszi a Kvártélyházat olyan különlegessé, olyan... mágikussá.

Itt senki sem felejt el, hogy elsősorban emberek és egymás barátai. A mosoly őszinte, a szavak igazak, a közelség felemelő. És én megtisztelve érzem magam, amiért egy ilyen közösségnek a tagja lehetek és a színfalak között átláthatok az ő világukba is. Hálás vagyok minden kedves szóért, minden lehetőségért és a kölcsönös bizalomért.

Ég és Föld között

Fontos, hogy a mindennapok hullámzásában mindannyian találjunk egy olyan szigetet vagy kikötőt, ahol megpihenhetünk. Ez a nyugalompont sokak számára a művészeteket jelenti, különféle formákban. Hiszen rengeteg arca van: művelhetjük aktívan, de akár szemlélőként, látogatóként, befogadóként is részeseivé válhatunk. Akár át is szöheti a napjainkat – egy-egy kósza dúdolt dallam a reggeli kávé felett, egy jó novella vagy cikk az újságban, egy könnyed film vagy egy fantasztikus darab a színházban.

A művészet gyógyírként szolgálhat megannyi problémánkra, csupán mernünk kell fordulni hozzá. Rengeteget tanulhatunk belőle, felszabadulhatunk, átélhetünk és elengedhetünk dolgokat, érzéseket. Hiszen mindig is itt volt, s ezek után is itt lesz.

Szak Dorina

Szerzőink, munkatársaink:

Tarics Péter

Csicsely Zoltán

Fekete Péter

Kovács Attila

Józsa Mihály

Nyári Attila

Ferencz András

Balogh Tibor

Mindenki Egerszegre! Mindenki a Kvártélyházba! A XIX. ÉVAD Zalaegerszege

Június végén ismét tájékoztatóval kezdte nyári évadát a teátrum: a Soproni Petőfi Színházzal kooperációban tavaly bemutatott HAIR a RaM-ArT Színházban vendégeskedett.

Július elején – immár a zalaegerszegi bázison – tizenkettedik alkalommal került sor a kortárs művészet seregszemléjére, a Zalaegerszegi Kortárs Művészeti Fesztiválra (ZAKO).

A Békéscsabai Jókai Színház Szabó Magda színművével, Az őzzel érkezett Zalaegerszegre a Déryné program keretében, majd Hrutka Róbert és zenekara mutatta meg milyen is a „Láthatatlan szépség”, nagyon is hallhatóan.

Egy formabontó színházi stand up, felnőtteknek szóló beavatató színházi előadás is szerepelt a programban „Széchenyi tér 3-5.” címmel mindentől, ami Kvártélyház. Az est a két éve elindított színházi szimogató programrésze. Dura Veronika, Bot Gábor és Tompagábor Kornél beszélgetésébe kapcsolódhattak be a nézők, színházról, színészekről színpadon innen és túl. Majd Légrádi Gergely monodrámájával, a Fekete-fehérrrel

és Göttinger Pállal zárult a fesztivál-program.

A gyermekekre (is) gondolva a Kvártélyház ismét műsorára tűzte A padlás című félig mese, félig musicalt, amely már 2008 óta a repertoár része és a közönség szeretete mindig visszahívja - visszavárja.

A HAIR Budapest után visszatért Zalaegerszegre, a Kvártélyház színpadára, majd ismét útra kelt, hogy a Szigligeti Váruvarban is megmutassa a béke, a boldogság, az összetartozás erejét, természetesen Galt MacDermot ikonikus zenéjével.

Az évad új bemutatója az idén 50 éves Gyalog Galopp színpadi adaptációja, a Spamalot, avagy a Gyalog galopp musical nagy sikert aratott.

Az előadást megelőzően a Kvártélyház által életre keltett „Színház bárhol” program keretében az egyik zalaegerszegi vendéglátóhelyen tartott nyílt próbát a Spamalot stábjában, ahol egy kis frissítő mellett ismerkedhettek az érdeklődők az előadás hangulatával, szereplőivel bepillantást nyerve a kulisszák mögé, a próbafolyamatba is.

Az abszurd humor, a zenei paródiák, a sodró lendületű zene magával ragadta a közönséget.

Az utolsó előadásba ágyazva került sor a Szidónia-díj átadására, mellyel egy kedves nézőnk Szalai Szidónia emlékére őrizzük, illetve kvártélyházi elismerések is gazdára találtak.

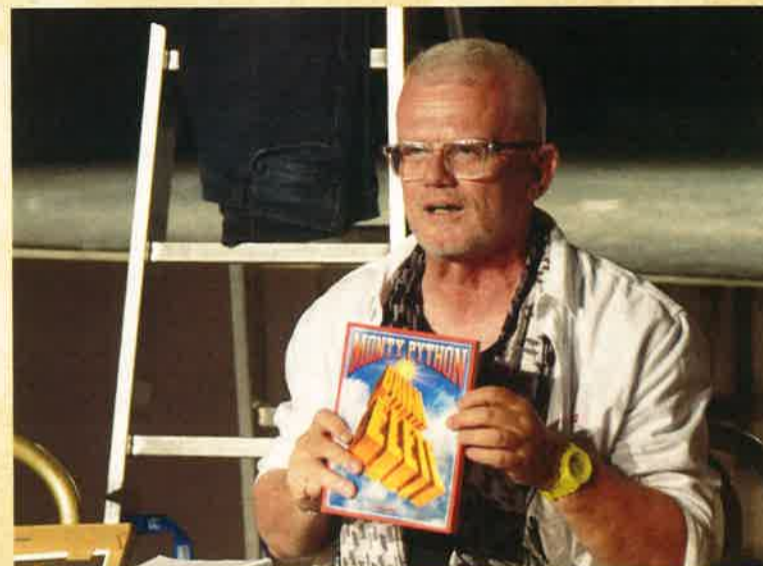
Idén a Szidónia-díjat Foltányi Edina és Cseh Richárd vehette át. A Kvártélyház Junior-díjat Nári Dominik kapta, a legpezsgőbb jelenléteért járó Pezsgő-díjjal pedig Lévai Attilát és Bartus Botondot ismerték el.

A Kvártélyház társulata új Örökös tagokkal bővült: Kósa-Kernes Laura, Kósa Ruben és Salamon Attila.

Az évad hagyományosan a Zalai Táncegyüttes estjével zárult, melynek vendége ezúttal a marosvásárhelyi Boróka Táncegyüttes volt, erdélyi ritmusokkal színesítve a táncszínház világát.

A főszerep követően a Kvártélyház társulata ismét útra kelt: a Déryné programba beválogatott Szomorú vasárnap előadás Zalaövön mutatta be a világhírű muzsikust, Seress Rezső életét.

A produkció meghívást kapott az I. Független Vidéki Színházak Fesztiváljára, Szentesre, zajos közönségsikert aratva.

Szerzőink, munkatársaink:

Tompagábor Kornél

Kiss József

Varga Róbert

Mészáros István

Szabó Anikó (Szaan)

Rákász Judit